

[Mogens Fog.]

dette Arbejde under de Former, som her er foreslaet. Det gælder navnlig Standardisering, Fastsettelse af Normer og Forsøg paa Samarbejde paa de sundhedsmæssige Omraader samt Bekæmpelse af særlige sundhedsmæssige Katastrofer i bestemte Dele af Verden.

Noget andet er, at det forekommer mig, at Programmet for denne nye internationale Sundhedsorganisation er anlagt meget bredt, og at man kan nære sine Tvivl om, i hvilken Grad den vil være i Stand til at opfylde de Funktioner, som den selv fastsætter i Artikel 2, f. Eks. at fremme Mødres og Børns Sundhed og Velfærd og at fremme Mulighederne for et harmonisk Liv i et stadigt skiftende Milieu, at fremme Virksomhed inden for sjælelig Hygiejne, at fremme Forskningsarbejde o. s. v. Man kan som sagt have sine Tvivl om, hvorvidt en saadan international Verdensorganisation vil være i Stand til at opfylde disse Funktioner, men man kan naturligvis kun ønske, at det vil være den muligt.

Naar man læser de præliminære Statutter, kan man kun tilslutte sig dem af fuldt Hjerte. Det hedder bl. a. her, at Sundhed er en Tilstand af fuldkommen fysisk, aandeligt og socialt Velvære og ikke blot Frihed for Sygdom og Invaliditet. Dette er jo skønt at læse om; man maa saa kun haabe, at de Lande, som tilslutter sig dette Program ved at ratificere de internationale Konventioner, samtidig føler det som en Forpligtelse hver for sig at arbejde paa at føre Statutterne ud i Praksis — med andre Ord, at de Partier, som i Dag giver deres Tilslutning til, at vi ratificerer de internationale Konventioner, ogsaa vil lade Statutterne virke som en Ledetraad for deres praktiske Politik paa sundhedsmæssige og andre sociale Omraader.

Starcke: Da de Ting, som kan siges om disse to Forslag til Rigsdagsbeslutning, i det væsentlige er sagt, skal jeg for mit Vedkommende indskrænke mig til at bemærke, at vi fra vor Side giver Tilslutning til dem.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige Ordførere for den ubetingede Tilslutning, de har givet til de to Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagernes Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om ændret Affattelse af Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946 om Ændring af Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 51).

Anden Næstformand (Victor Larsen): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at anbefale Forslag til Lov om ændret Affattelse af Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946 om Ændring af Lov Nr. 123 af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret. Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i Lands-tinget.

Bestemmelserne i §§ 1 og 2 i Lov Nr. 379 af 12. Juli 1946 suspenderer for Tiden 9. April 1940 — 31. December 1947 visse Regler om automatisk Erhvervelse af Indfødsret — nemlig om Indfødsrets Erhvervelse ved Fødsel her i Landet i Forbindelse med uafbrudt Ophold her til det fyldte 19de Aar samt ved Ægteskab og Legitimation —, for saa vidt angaar Tyskere og visse andre Personer af tysk Herkomst.

Loven udelukker endvidere ifølge § 3 danskfødte, som i samme Tidsrum har erhvervet tysk Statsborgerret, fra at bevare dansk Indfødsret, selv om de bliver boende her i Landet. Denne Regel gælder enhver Erhvervelse af tysk Statsborgerret, men har i langt de fleste Tilfælde Betydning for Kvinder, der gifter sig med Tyskere.

For alle de nævnte Kategorier kan det dog ved særlig Lov bestemmes, at de normale Regler i Loven af 1925 skal komme til Anvendelse i det enkelte Tilfælde, og det første Lovforslag af denne Art er for Tiden til Behandling i det andet høje Ting.

De Grunde, der har motiveret Bestemmelserne i Lovens §§ 1 og 2, foreligger endnu i vidt Omfang, og jeg har derfor anset det for rigtigt at søge disse Bestemmelser forlænget.

Efter Forhandling med det af Lands-tinget nedsatte Udvalg er Forlængelsesperioden forkortet fra 2 til 1 Aar, saa at Forlængelsen kun foreslaas for Tiden indtil Udløbet af Aaret 1948.